

Křesťanská teologie - neboli filozofie - na základě původního židovského náboženství

Sestaveno u příležitosti veletrhu ANTICA NAMUR 2021

*La Danse - Charles Samuel (1862 - 1935), Ecole belge 1913
zakoupeno od: Fr. Janssens van der Maelen, Brusel 2020*

Se dvěma přílohami: str. 2 o původním židovském náboženství a str. 12 o tom, jak jsou mladí lidé a zejména dívky se sklonem k vysoké morálce posíláni - kulturně - špatným směrem.

Poznámka: Koncept je určen především mladým lidem. A pro ně musím jít do detailů a vše napsat velmi jasně, protože pokud to neudělám, tak to zase všechno špatně pochopí!

tschechisch

Původní židovské náboženství je nadčasovým osvíceným náboženstvím par excellence. Ježíš zde narazil na zjevný úpadek.

Je zcela zřejmé, že takové zneužití, s nímž se tento stavitel domu Ježíš setkal, vlastně vůbec nebylo dovoleno, zejména v židovském náboženství! Protože právě židovské náboženství je nicméně jediným náboženstvím, které zde má hodnotové koncepty zejména také k situaci ženy, které jsou naprosto pozitivní a které žádné jiné náboženství nenabízí!

Židovské náboženství však původně vůbec nebylo náboženstvím, ale velmi osvíceným a humánním přístupem k životu, a to i v našem moderním pojetí. Odkazují také na epilog. Vše se stalo typickým náboženstvím až tehdy, když se zapomělo na postoj k životu nebo byl potlačen, pravděpodobně proto, že ti, kdo byli brzy u moci, tak měli více výhod (jak se to v určitém okamžiku stává ve všech náboženstvích). **Každopádně původní židovské náboženství (nebo jen postoj k životu) je jediným náboženstvím (abych zde použil termín "náboženství"):**

- **Což je o pravé monogamii.** Tím je myšlena monogamie, která není vynucená, ale která se děje a o kterou se usiluje zcela dobrovolně a s radostí a která také není prožívána pouze po svatbě, ale monogamie, která je také skutečně opravdová, že existuje pouze jeden sexuální partner za celý život (kromě případu ovdovění). To tedy znamená, že nejde jen o život v této monogamii, ale také o přípravu zřeknutím se pudů před manželstvím. Je tedy třeba, aby morálka monogamie byla pro mladé lidi dostatečně atraktivní, aby byla žádoucí.
- A pokud je tato monogamie skutečně obecně žita, pak se také uskutečňuje vize harmonie lidí bez obav a v nezastřeném lidství, **konkretizovaná rajskou utopií nahoty.** Biblický příběh o ráji tak nikdy není a nemá být považován za historickou událost (stejně jako nejsou považovány jiné rané příběhy, např. příběh o stvoření světa). Autoři, kteří ji napsali před třemi tisíci lety, ji jistě nikdy nepovažovali za "doslovnou", jak nás to v minulosti učili v hodinách náboženství pro děti a jak to některé sekty vidí a učí dodnes. Jde spíše o příběh proti prostituci v kultech plodnosti na počest jakýchkoli božstev, která byla v době vzniku příběhu běžná (viz str. 50) - takové božstvo plodnosti je tedy za hadem. "Uctívání" prostřednictvím pohlavního styku samozřejmě znamená také porušení utopie pravé monogamie a důsledkem je "hanba skrývající části těla" (zkráceně KTVS). To tedy také znamená, že z vyprávění o Adamovi a Evě vyplývá, že po uskutečnění utopie skutečné monogamie se tento stud stane zbytečným.

Víra v Boha je v tomto ohledu spíše druhotná. Bůh byl totiž v podstatě vytvořen jen proto, aby měl pro vlastní lid autoritu, která stála za myšlenkou monogamie, a aby měl argument proti ostatním bohům, které tyto malé lidské kultury údajně musely uctívat.

- Židovské náboženství je především jediným náboženstvím, **v němž má žena také právo prožívat orgasmus**. Aby skutečná monogamie skutečně fungovala, je samozřejmě důležité, aby žena dosáhla uspokojení i v sexuální oblasti, tedy aby také prožila orgasmus. Tím není míněn orgasmus, jak ho chápe psycholog Wilhelm Reich, kterého lze dosáhnout nejrůznějšími technickými triky, ale spíše orgasmus, který vzniká téměř spontánně z harmonie nebo také ze spřízněnosti duší dvou lidí, tedy jen při nejlépejších dotecích a především bez penetrace, v zásadě i plně oblečených. (Poznámka: Tento orgasmus by měl být dnes poprvé také cílem, protože podle informací novin DIE WELT nejméně dvě třetiny všech žen nikdy nezažily orgasmus!)

Není-li to velké náboženství, které bylo tehdy vymyšleno proti nelidským náboženstvím a které by dnes mělo na to, aby překonalo všechna ostatní náboženství, která jsou nakonec často jen kultivací prožitých traumat ve spojení s folklórem a pověrami (k nimž se pak přidávají obchodní zájmy a mocenské struktury a potřeba vymezit se vůči ostatním)! Mám však dojem, že o tom většinou nemají ponětí ani Židé.

V Ježíšově době byl problém v tom, že toto židovské "původní náboženství" bylo v jeho době již zcela zjevně "pohřbeno" nebo alespoň do značné míry upadlo v zapomnění, a proto se o něj také nikdo z tehdejších autorit již nestaral. Židovské náboženství bylo do značné míry zamrzlé v kultu - a sexuální zneužívání se stalo téměř normou. Takže tento stavitel domů nebo stavitel Ježíš (o "staviteli" viz další bod) na to musel narazit a vidět do očí bijící rozpor mezi tvrzením a skutečností židovského náboženství a pokusil se původní náboženství znovu oživit. Mezi svými normálními kolegy musel být velmi dobře přijat, ale určitě se našlo mnoho dalších, kteří o to neměli absolutně žádný zájem.

Každopádně jsem se díky svým znalostem teologa a po třicetileté profesní zkušenosti učitele pokusil v této práci spojit ideály staré židovské utopie do pozitivního pojetí, aby byly přístupné mladým lidem. Protože mladí lidé mají stále ideály takové utopie a chtěli by je žít, jen kdyby věděli jak.

A myslím, že si tu nevedu špatně, viz druhý díl tohoto čísla! V době, kdy jsem byl učitelem, však bohužel ještě nebylo vše plně rozvinuto.

Bůh píše rovně i na křivé čáry: skrze odpůrce víry ke skutečnému Ježíši.

Teologie a praxe víry podle skutečného Ježíše: Skutečný Ježíš byl pravděpodobně spíše typickým investigativním novinářem (jak bychom řekli dnes) - a také proto musel zemřít. Poté byl svými odpůrci takřkajíc dokonale zfalšován.

Existuje poměrně dost kritiků církví i křesťanské víry obecně, kteří tvrdí, že celé křesťanské náboženství je prázdná fantazie, že je víceméně smyšlené, že je to v podstatě lež a podvod.

Tyto výtky se samozřejmě od teologů a dalších představitelů církví odrážejí ve velké nebo dokonce v největší možné míře - velmi často se zdá, že je neberou na vědomí, a proto se jimi také nezabývají. Pokračují, jako by vše, co zkoumají a hlásají, mělo pevný základ.

Myslím si však, že mezi těmito kritiky křesťanského náboženství a církve jsou i zcela seriózní vědci, které je rozhodně třeba brát vážně. Není snad dokonce v souladu s dobrou vírou v Boha věřit, že z toho vzejde něco pozitivního pro naši víru, a tedy i pro církve, když se budeme zabývat takovými kritikami, které je třeba brát vážně?

Mám na mysli zejména tři z nich:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), který vystudoval teologii, filozofii, literaturu a historii - a získal také doktorát. Ve své knize "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (Falešná víra - pravé pozadí církevního učení) popisuje (mimochodem stejně jako jiní), že většina obsahu víry jsou plagiáty ze starověkých nekřesťanských náboženství, jako je narození z panny nebo zplození božským otcem, synovství boha, vykupitelská funkce božího syna, zázraky, dokonce ukřížování boha, vzkříšení mrtvých a zmrtvýchvstání, kultovní slavnosti s chlebem a vínem.

A zde jsou tři obrázky, které ilustrují, že základní křesťanské "pravdy víry" jsou plagiáty jiných náboženství:

Mozaika "Evropa s Diem v rouše býčím" se nachází v Národním muzeu v Neapoli. Nemusím tisknout obrázek paralelního příběhu z Nového zákona o "Zvěstování Panně Marii".

Isis v podobě ptáka při probuzení Osirida, který zemřel v boji proti zlu a poté strávil tři dny návštěvami duší zemřelých v podsvětí - reliéf v márnici chrámu Setha I. v Abydosu (Egypt) -, takže příběh o Ježíšově vzkříšení není ničím novým.

Reliéf Nanebevstoupení císaře Antonia Pia a jeho manželky Faustiny se nachází ve Vatikánských muzeích (sádrový odlitek jsem fotografoval v Římsko-německém muzeu v Mohuči). Jistě znáte obrazy Nanebevzetí Ježíše a ještě více Marie.

2. dánský indolog Christian Lindtner (1949-2020) se svými odbornými znalostmi řečtiny a latiny a staroindických jazyků sanskrtu a páli. Ve své knize "Tajemství Ježíše Krista" Lindtner popisuje, že Nový zákon je zjevně z velké části plagiátem staroindických buddhistických textů - "okleštěných" o "vločky" z mytologií typických pro Západ a také z judaismu. Lindtner to vysvětluje tím, že buddhističtí mniši chtěli vytvořit buddhismus pro Západ, ale zajímala je pouze buddhistická filozofie, a tak tento buddhismus zabudovali do (vnějšího) "rámce", který byl na Západě běžný. "Buddhistický hrdina" v buddhismu pro Západ je tedy Ježíš vymyšlený buddhisty, a tak Lindtner dochází ke kvintesenci "Ježíš je Buddha". Více o Christianu Lindtnerovi na <https://unser-mittleuropa.com/in-memoriám-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (nebo jednodušeji při zadání do vyhledávače google: "Christian Lindtner" a "Our Central Europe").

3. židovsko-anglický znalec Talmudu Hyam Maccoby (1924-2004), který naposledy působil jako profesor v Centru pro židovská studia na univerzitě v Leedsu. Maccoby se ve své knize "Mýtotvorce" zabývá tímto "nováčkem" Pavlem - a mimo jiné popisuje, jak přenesl na Ježíše "příběhy" a obřady, které znal ze svého dětství v Tarsu, hlavním centru někdy krvavého Attisova a Adonisova kultu, a vytvořil tak zcela nové náboženství, které se skutečným Ježíšem nemá nic nebo alespoň ne mnoho společného. Takže stejně jako Lindtner říká "Ježíš je Buddha", Maccoby by řekl - volně podle Pavla - "Ježíš je Attis".

To, co tito tři kritičtí vědci zjistili, by ve skutečnosti znamenalo smrtelnou ránu pro naši křesťanskou víru. Koneckonců se točí kolem nejdůležitějších nauk, které tvoří naši víru.

Ale to ještě není konec dne!

Rozhodující informaci o tom, co byl Ježíš zač, čemu se věnoval a proč byl tak krutě zabit, jsem překvapivě získal od souseda, zemědělce, v Knolleburekaffu ("vesnice pro pěstování cukrové řepy") západně od Kolína nad Rýnem (pěstují tam ještě víc než cukrovou řepu), kde žiji. Jednou pronajal jeden ze svých bytů v přestavěném "lomu" v polích pasákovi, profesionálovi v demimondě, a bavil se s ním o jeho "oboru podnikání". A když se mnou kdysi mluvil, došli jsme k závěru, že slavný příběh o Ježíšově záchraně hříšníka před ukamenováním v Janově evangeliu je zjevně příběhem o trestu z demižonu. Kdy se totiž stane, že je žena přistižena při "něčem takovém" - a že se najdou dva "chytači", kteří pak běží rovnou k soudu, protože vědí, že to pro přistiženou ženu znamená trest smrti? To se stejně nikdy nestane, pokud zde není něco záměrně domluveno. Ježíš to všechno jistě věděl. Přátelil se totiž - pravděpodobně ze svého dřívějšího působení jako stavitel domů v rodinné stavební skupině v celém kraji - také s prostitutkami a celníky (či spíše výběřčími daní) a jistě s nimi také hovořil o jejich problémech. A odtamtud se například dozvěděl, jak se vydírají ženy, aby provozovaly prostituci - podle "postupu dvou svědků" v příběhu o krásné Zuzaně v dodatku knihy Daniel: "Bud' s námi budeš mít sex (což v té době znamenalo vstup do prostituce), nebo když odmítneš, tak tě nahlásíme soudu a řekneme, že jsme tě přistihli při sexu s mladíkem, ale on nám utekl, pak budeš popravena." A tak se stalo. Atraktivní žena tak měla proti takovým mužům na výběr pouze prostituci nebo smrt - tedy žádnou šanci. A v případě hříšnice z Janova evangelia byla situace zřejmě poněkud jiná: byla to jistě prostitutka a nějak porušila pravidla svého "povolání" - nevíme, co to bylo, ale to není důležité - a nyní za to měla být potrestána. Možná zatajila své správné příjmy a řádně je nedoručila? Možná také slyšela o Ježíšových řečech a chtěla opustit své povolání? Za to to její "ochránci" (nebo pasáci) zařídili tak, že byla přistižena při sexu s nápadníkem (šlo o domluvený příběh, takže nápadník mohl nepoznán utéct), a proto by měla být potrestána - zejména pro výstrahu "ostatním ženám ochránců", aby také nedělaly takové hlouposti...

Pokud si obraz "Ježíš a hříšník" vykládám správně, malíř Lukas Cranach starší (1472-1553) měl na vyprávění v Janově evangeliu stejný názor jako já, tedy že jde o kriminální příběh. Nemyslím si, že bys to mohl vykreslit jasněji, pokud si myslíš, že budoucí zhulenci jsou zločinci,

alespoň nevypadají jako zatuchlí moralisté. A ti dva "moudří starší pánové" vzadu vpravo jsou typičtí vznešení teologové a filozofové (a pravděpodobně i většina novinářů), kteří vždy vidí jen povrch a nechtějí (nechtějí) vědět, co se skutečně děje. Zločinci si tak mohou dál dělat, co chtějí a jak chtějí. Fascinující obrázek! Už vím, proč jsem si to nechal namalovat ve Vietnamu!

Ježíš byl svědkem tohoto brutálního chování - a odsoudil ho ve veřejných projevech: "Proti hříchu, proti pokrytcům, pro lásku". Takže se pustil do zjevně velmi mocné demimonde, dnes bychom řekli "mafie". Proto musel zemřít.

Ježíš tedy nebyl zakladatelem náboženství, jak ho popisuje NZ, ale něco jako investigativní novinář, jakými jsou v naší době investigativní novináři Peter R. de Vries (Nizozemsko), Ján Kuciak a jeho nevěsta Martina Kušnírová (Slovensko), Daphne Caruana Galizia (Malta) a Jamal Khashoggi (Saúdská Arábie). Takže se o zločinných machinacích v souvislosti s prostitutací a penězi (typické obory podnikání mafie, funkcionáři úřadů se na nich podíleli nebo se na ně dívali skrz prsty) dozvěděl "na místě" a pak to při absenci dnes obvyklých médií zveřejnil ve veřejných projevech - které se později staly víceméně zbožnými kázáními, která nikomu neublížila.

A jak vznikl tento "plagiát Nového zákona"? Věc je vlastně docela jednoduchá, jakmile pochopíte, proti jakému polosvětú se Ježíš angažoval. Ježíšovou smrtí totiž samozřejmě nezemřely ani Ježíšovy myšlenky, Ježíš mluvil veřejně dostatečně dlouho, a tak měl i své následovníky. A po jeho smrti někteří z nich začali pokračovat v jeho duchu. To se Ježíšovým odpůrcům vůbec nelíbilo. Ale jak to mají udělat, aby Ježíšovu obavu účinně "rozptýlili"? Podobný problém dnes známe u mazání souborů na pevných discích počítačů. Pokud je odstraní kliknutím na funkci "smazat", obsah samozřejmě zůstane, jen ho už nenajdete. Existují však programy, které je

mohou znovu najít. Něco je skutečně odstraněno pouze tehdy, když je obsah, který má být odstraněn, přepsán novým obsahem. A tak to bylo i s Ježíšovým závazkem - proto byl přepsán "novým obsahem" - tedy pojetím všech těch plagiátů z jiných náboženství, které dnes známe jako "Nový zákon". Nový zákon tedy není reklamním a budovatelským spisem PRO skutečného Ježíše, ale důmyslným diverzním manévrem PROTI skutečnému Ježíši a jeho věci - s dobovými prostředky, jako byly tyto plagiáty příběhů bohů a buddhismu.

A tento "závislák" Pavel zřejmě hrál v tomto mazání a přepisování hlavní roli, protože přišel s nápadem udělat z Ježíšovy smrti na kříži obětní smrt, kterou chtěl on sám - za vykoupení lidstva z čehokoli.....

To také znamená, že tři kritici našeho náboženství citovaní na začátku tohoto článku mají ve své kritice naprostou pravdu - jen řešení problému může vypadat poněkud jinak, než si představovali.

Více podrobností o tom a především o tom, co pro nás dnes znamená objevení skutečného Ježíše, najdete na internetu pod heslem "Ježíšova ideologie" na webové stránce www.michael-preuschhoff.de - také v několika jazycích (přeloženo pomocí v současnosti nejlepšího překladatelského programu www.deepl.com).

Ale už slyším kritiky, jak říkají: Za předpokladu, že příběh o hříchu z 8. kapitoly Janova evangelia je skutečně příběhem o trestu v polosvětě, je tedy ukazatelem skutečného Ježíše. Ale jak lze na základě jediného nepřímého důkazu hodit přes palubu celou tradiční teologii? K tomu mohu jen poznamenat, že v nejasném případě lze velmi dobře rekonstruovat případ z jediného dobrého nepřímého důkazu! A Ježíšův případ je opravdu krajně nejasný - nikdo například neví, kdo Nový zákon napsal (v žádném případě to nebyli Ježíšovi učedníci ani jiní, kteří Ježíše osobně zažili), proč byl napsán a jak se mu podařilo dostat ho "mezi lidi".

A především: S návratem k angažovanosti skutečného Ježíše - tedy k "Ježíšově ideologii" - by naše náboženství samozřejmě vypadalo úplně jinak, nebylo by už náboženstvím kněží a učenců, náboženstvím dogmat a víry, a tedy také náboženstvím moci a nadvlády, jehož hlavním cílem je odpuštění a ujištění o posmrtném životě, ale vysoce etický postoj k životu s rozumnými pravidly hry. A tato rozumná pravidla by byla taková, aby je mohl přijmout každý, zejména pokud jde o sexuální morálku. Museli by se je však učit od dětství. Tím "všichni" myslím i muslimy - podle mých zkušeností učitelky mají právě jejich dívky největší zájem. Ke "starým lidem" se stejně nedostaneme - ale k mladým ano! Samozřejmě je pro nás těžké je oslovit obecně, ale pokud získáme naše mladé křesťany, pak se to roznese - a zvláště v dnešní době internetu - i mezi muslimskou mládeží!

A tady je něco z reality dnešního života: Jak místo vyloženě idiotského genderování jazyka lze ženy a dívky skutečně povýšit.

O problému genderingu už toho bylo mezitím řečeno dost: Toto přechylování je zcela nesmyslné a naprosto zbytečné a často i směšné zkomolení

německého jazyka. Má přinést (jako kouzelné slůvko abrakadabra) větší rovnost pohlaví, a tím i další zlepšení postavení žen. Ale zkušenost je taková, že to s takovým "kouzelným slovem jazyk" prostě nefunguje, jazyk prostě nemůže dosáhnout takového vylepšení - protože je to vždy naopak: změněná realita způsobuje - pokud je to vůbec nutné - změnu jazyka. Musíme se tedy postarat o změnu reality jiným způsobem!

A s genderingem se po vesnici opět prohání nově prase - s cílem zajistit, aby vše zůstalo stejné, pokud jde o to, co je skutečně důležité a co je třeba změnit! A tak je to pravděpodobně i v jiných zemích - s jakýmikoliv "jinými prasnicemi", které jsou ve skutečnosti neúčinné pro skutečné vylepšení žen.

To, co mám na mysli, asi nejlépe vyjadřuje rozhovor, který jsem vedl s matkou jedné žákyně poměrně brzy po začátku své "kariéry" učitele na odborné škole u příležitosti rodičovské schůzky: Před mnoha lety se mě na rodičovské schůzce zeptala na cíl mé výuky náboženství. Odpověděla jsem poněkud laškovně: "Všechny holky jsou tak trochu schizofreničky. Ona: "???" Já: "No, mají panickou hrůzu z toho neškodného a rajského, kde by také mohli načerpat užitečné poznatky o lidské povaze a inspirovat muže, kteří chtějí být v pořádku s krásnou morálkou, totiž "nazi na pláži". Ale to problematické, totiž sex s příliš často pochybnými partnery, který jim někdy také způsobuje celoživotní trauma, to je to, co chtějí a dělají." "A co chceš dělat teď?" zeptala se matka. Já: "Že holky dělají jedna druhou." Matka: "Když to dokážeš, jsi dobrá!"

Ano, co se zde vlastně děje?

Jde o to, že my lidé jsme od přírody vysoce morální bytosti, zejména v sexuálních otázkách - a to už od mládí, zejména dívky. A protože se neučí žádné explicitní morálce - k tomu jim příroda také dala mozek - přejímají morálku, která je v jejich společnosti běžná, a to je pseudomorálka nepřátelství k tělu, takže se od dětství učí stydět se za své tělo. Protože zejména části, které je odlišují od opačného pohlaví, jsou zřejmě něčím, co člověk raději neukazuje ostatním, což znamená, že musí být něčím zlým. Protože zejména části, které je odlišují od opačného pohlaví, jsou zřejmě něčím, co člověk raději neukazuje ostatním, tedy musí být něčím zlým.

Proto ta hanba! Ale život jde dál - a v určitém okamžiku se o něj začne zajímat i opačné pohlaví. Mladým lidem, kteří jsou stále v jakési "namlouvací fázi", aby našli toho pravého partnera, by vlastně úplně stačilo vidět a ukázat - jinými slovy, zcela neškodná hra na vzájemné poznávání. To však není možné - takové neškodné chování je znemožněno výchovou k nepřátelství vůči tělu nebo dokonce studem. Osvobození od studu by totiž bylo prostitučním zvykem - a člověk prostitutkou není a ani jí být nechce. To by totiž odporovalo vysoké morálce...

Co tedy dělat? Protože k pohlavnímu styku stejně jednou musí dojít a protože, jak všichni říkají, ne s každým to dobře dopadne, řeknou si dívky: "Tak do toho pojďme! Pohlavní styk je přece součástí sexuálního sebeurčení a známkou úspěšné emancipace. A všichni mluví o tom, že je to úplně

normální a dokonce to tak musí být - i jako známka toho, že jste normální a zdraví". Tak s tím začnou - a často s partnery, kteří jsou ve skutečnosti neschopní - jak bylo tématem rozhovoru s matkou.

Ale toto překrucování morálky, co je vlastně neškodná zábava a něco zcela přirozeného (jen kdyby se to dělalo správně) a co už tak neškodné není a co by mladí lidé podle situace měli nebo neměli dělat, převrací sexuální morálku v naší civilizaci naruby. V Ježíšově době byly dívky a mladé ženy s vysokou mírou kriminální energie odrazovány od své přirozeně vysoké morálky vyloženě kriminálními metodami - dnes jsou manipulováním s pseudomorálkou programovány k lhostejnosti a nedostatku empatie.

Dát zde něco do pořádku - počínaje mladými lidmi - a zapojit se, to by byl úkol našeho náboženství - podle Ježíšovy ideologie. To by vedlo k úspěšnému sexuálnímu sebeurčení a skutečné emancipaci, zejména dívek, a tedy i žen v pozdějším věku - pokud by na jedné straně překonaly svůj odpor k tělu a na druhé straně měly pohlavní styk jen tam, kam od přírody patří, tedy v rodině (protože se při něm mohou narodit děti - a děti do rodiny patří)!

A co se týče studu, ten pramení pouze z toho, že nežijeme svou přirozenou morálku, která je monogamní. A kdybychom žili podle této přirozené morálky, stud by takřkajíc automaticky zmizel jako zlá noční můra. Cesta k této přirozené morálce vede přes to, že se dívky v tomto smyslu stanou mazanějšími!

Jedním z ideálů Lukáše Cranacha staršího, který byl malířem i humanistou, bylo, že morálka a nahota patří k sobě, ba že skutečná morálka je možná jen tehdy, je-li spojena s nahotou (samozřejmě jen tam, kde se to hodí). Velmi pěkným příkladem této kombinace je ztvárnění římské občanky Lukrécie, i když její osud byl smutný. Byla znásilněna a tolik trpěla tímto strašným zážitkem, za který sice nemohla, ale s nímž už nechtěla žít, že se zabila. Římané ji proto považovali za ztělesnění morálky. A právě v tomto smyslu ji namaloval Lucas Cranach starší.

V souvislosti s touto grandiózní manipulací je však nesmysl s vergenderingem také dokonalým red herringem. Více o tom na www.michael-preuschoff.de, zde zejména online kniha "Jesusideology".

Michael Preuschoff, Dipl.-Theol. a učitel náboženství na střední škole v důchodu, e-mail: hpreuschoff@gmx.de / Přeloženo z němčiny s www.deepl.com

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

*Offene Worte
über die Sexarbeit*

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefoto im Clubbordell.
Links: im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

O knize "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" (Služba Venuši - Moje léta děvky) jsem se dozvěděla od kamarádky, když byla na internetu. A při čtení jsem čistě náhodou narazil na pasáž (strany 34 a 35), která cituje z mých webových stránek:

Na jedné webové stránce (www.basisreligion.de) jsem nedávno našel argumentaci na téma bimbos, která velmi výstižně popisuje kořeny určitého otisku chování: "Než však ohrneme nos nad takovou údajně nemorální dívkou, měli bychom si uvědomit, kdo je zde vlastně nemorální. Jak se takové dívky dařilo v minulosti? Nebyla snad od dětství vedena k otrocké morálce s nejružnějšími tabu a strachy, což podporovalo její hloupost a naivitu? Nebyl snad vždycky přesvědčen, že hanba je ztělesněním veškeré morálky, a nesměřovalo ho to špatným směrem a nevyvolávalo to v něm zvědavost na víc?" (Poznámka: Od té doby dávám přednost jiné argumentaci, která je, jak doufám, přitažlivější.)

Myslím, že mohu být oprávněně hrdý na to, že se mnou souhlasí prostitutka, takřkajíc žena z branže (tedy teolog!), že mladí lidé jsou se svými sklony k vysoké (sexuální) morálce posíláni špatným směrem. Případy zneužívání, o kterých se dnes tolik mluví, jsou jistě velmi špatné, ale myslím, že jsou jen špičkou ledovce: Kulturní klima u nás prostě není příznivé pro morálku - a za to mohou především náboženství! Lidé se totiž od dětství neučí - zejména prostřednictvím náboženství - žádné skutečné morálce, ale pouze iluzorní morálce, a to morálce studu (nebo také nepřátelství vůči tělu). Skutečná morálka, zejména u mladých lidí, zejména u dívek, které ještě nemají "sexuální zkušenost", které mají jistě určitou zvědavost, ale (zatím) ne nutkání ji opakovat, musí vycházet z vědomí, a ne z plavek nebo bikin. Ale právě o tento druh vědomí nemají náboženství zájem. A ani náboženství, ani nikdo jiný v tomto směru neprovádí žádný výzkum, ačkoli právě zde by se dalo něco dělat!

